II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 10 päivänä marraskuuta 1999,
tukijärjestelmästä, jonka Italia aikoo toteuttaa tavoite 1 -alueiden pk-yritysten hyväksi

(tiedoksiannettu numerolla K(1999) 3867)

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2000/235/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

on mainittujen määräysten mukaisesti [1] kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ja ottanut huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

I **Menettely**

(1) Italian pysyvä edustusto ilmoitti 10 päivänä huhtikuuta 1997 päivätyllä kirjeellä komissiolle perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti luonnoksen 8 päivänä elokuuta 1995 annetussa laissa nro 341 olevassa 2 pykälässä säädetyn, Italian tavoite 1 -alueiden pk-yrityksille tarkoitetun takuurahaston soveltamista koskevista säännöistä tehdyn CIPE:n (ministeriöiden välinen taloussuunnittelukomitea) päätöksen muuttamisesta.

(2) Ilmoitettujen tukitoimenpiteiden tarkastelu on jaettu osiin seuraavasti:

Komissio on tarkastellut ja hyväksynyt (komission kirje SG(97) D/7216, 25.8.1997) perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti 10 päivänä toukokuuta 1995 tehdyssä CIPE:n päätöksessä säädetyt, tukitoimenpidettä N 249/A/97 koskevat muutokset, joita sovelletaan muilla aloilla kuin maatalous-, kalastus- ja vesiviljelyalalla.

Komissio on tarkastellut tukitoimenpiteen N 249/B/97 yhteydessä, voidaanko rahaston yleisistä periaatteista 23 päivänä kesäkuuta 1995 annetun asetuksen, sellaisena kuin se on muutettuna 8 päivänä elokuuta 1995 annetulla lailla nro 341 (jäljempänä 'laki nro 341/95'), 2 pykälässä sekä kyseisen lain soveltamista koskevista säännöistä 10 päivänä toukokuuta 1997 tehdyssä CIPE:n päätöksessä, sellaisena kuin se on muutettuna Italian viranomaisten 10 päivänä huhtikuuta 1997 päivätyssä kirjeessä ilmoittamilla säännöksillä, säädettyjä toimenpiteitä soveltaa maatalous-, kalastus- ja vesiviljelyalalla.

(3) Komissio on pyytänyt lisätietoja 5 päivänä toukokuuta 1997 päivätyllä teleksillä nro 52140, 5 päivänä elokuuta 1997 päivätyllä teleksillä nro 31756 ja 19 päivänä syyskuuta 1997 päivätyllä teleksillä nro 14/3786. Komissio pyysi Italian viranomaisia 12 päivänä tammikuuta 1998 päivätyllä teleksillä nro 2326 vastaamaan 19 päivänä syyskuuta 1997 lähetettyyn teleksiin, joka mainitaan edellä.

Italian pysyvä edustusto toimitti lisätietoja 2 päivänä kesäkuuta 1997 päivätyllä ja 5 päivänä kesäkuuta 1997 vastaanotetuksi kirjatulla kirjeellä, 21 päivänä heinäkuuta 1997 päivätyllä ja 22 heinäkuuta vastaanotetuksi kirjatulla faksilla, 27 päivänä marraskuuta 1997 päivätyllä ja 3 päivänä joulukuuta 1997 vastaanotetuksi kirjatulla kirjeellä sekä 18 päivänä helmikuuta 1998 päivätyllä ja 4 päivänä maaliskuuta 1998 vastaanotetuksi kirjatulla kirjeellä.

(4) Komissio ilmoitti Italian viranomaisille 20 päivänä toukokuuta 1998 päivätyllä kirjeellä (SG(98) D/4034) päätöksestään aloittaa kyseisten maatalous-, kalastus- ja vesiviljelyalan toimenpiteiden osalta EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely.

(5) Komission päätös menettelyn aloittamisesta on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* [2]. Komissio on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa tästä tuesta.

[1] EYVL C 245, 5.8.1998, s. 3.

[2] Ks. alaviite 1.

(6) Italian viranomaiset esittivät huomautuksensa komissiolle 24 päivänä kesäkuuta 1998, 26 päivänä marraskuuta 1998, 9 päivänä maaliskuuta 1999 ja 11 päivänä toukokuuta 1999 päivätyillä kirjeillä. Komissio ei ole saanut huomautuksia muilta asianomaisilta. Se sai kuitenkin tukijärjestelmän mahdolliselta tuensaajalta kirjeen, jossa tämä valitti tukijärjestelmän hyväksymismenettelyn viivästymisestä.

(7) Tämä päätös koskee yksinomaan mainittujen tukitoimenpiteiden sovellettavuutta perustamissopimuksen liitteessä I mainituilla aloilla (maatalous, mukaan lukien maataloustuotteiden alkutuotanto, jalostus ja kaupan pitäminen, kalastus sekä vesiviljely).

II **Toimenpiteen kuvaus**

(8) Lain nro 341/95 2 pykälässä ja kyseisen lain soveltamisen yksityiskohtaisista säännöistä 10 päivänä toukokuuta 1995 tehdyssä CIPE:n päätöksessä sekä sen myöhemmissä muutoksissa säädetään takuujärjestelmästä Italian tavoite 1 -alueilla toimivien pk-yritysten hyväksi. Järjestelmää sovelletaan 31 päivään joulukuuta 1999 asti. Siihen sisältyy velkojen konsolidointiin myönnettäviä takuita ja korkotukea, osakkuuslainojen takuita ja takuita pankkien tai muiden julkisten tai yksityisten laitosten osakkuuksille pk-yritysten pääomasta. Velkojen konsolidointiin myönnettävä tuki voi kumuloitua pääomasijoitusten tuen kanssa. Kustannusarvio on 3 500 miljardia Italian liiraa (noin 1 750 miljoonaa euroa). Toimenpiteillä pyritään antamaan kertaluonteinen mahdollisuus lyhytaikaisten velkojen konsolidointiin vähentämällä lainojen markkinakustannuksia sekä parantamaan pk-yritysten mahdollisuuksia käyttää uusia rahoitusmuotoja edistämällä pk-yritysten pääomittamista.

(9) Velkojen kondolidointiin tarkoitettujen takuiden saamisen edellytyksenä on, että konsolidointi kestää kuusi vuotta ja takaisinmaksua voidaan aikaistaa vuodella. Asianomaisille pankeille myönnetään rahastosta takuu, joka kattaa 60 prosenttia konsolidoidusta pääomasta ja jonka myöntämisestä peritään pankilta maksu, jonka osuus on 2 prosenttia kyseisestä pääomasta. Takuuta ei makseta, jos yritys haetaan konkurssiin 18 kuukauden kuluessa rahoituksen myöntämisestä. Jos yritys joutuu konkurssiin, rahaston takuu kattaa 60 prosenttia luotosta, joka yrityksellä on pankilta tullessaan maksukyvyttömäksi. Takuu maksetaan, kun velkojen perintämenettelyt alkavat. Pankit velvoitetaan noudattamaan velkojen takaisinperimisessä asianmukaisia menettelyjä rahaston edun vaalimiseksi. Rahastosta voidaan myöntää yrityksille myös korkotukea, jonka osuus on 4,5 prosenttia konsolidoidun velkapääoman vuosikorosta. Korkotuki voi olla enintään 40 prosenttia konsolidointisopimuksen tekohetkellä voimassa olleesta viitekorosta.

(10) Konsolidoinnin on katettava pienin seuraavista määristä:

a) lyhytaikaiset velat 30 päivänä syyskuuta 1994;

b) edellisen taseen lyhytaikaiset velat;

c) edelliseen taseeseen perustuva yrityksen liikevaihto kymmenkertaisena.

Tuen myöntämisedellytyksenä on, että pysyvät rahoitusvarat ovat konsolidoinnin jälkeen vähintään 0,75 prosenttia aineellisesta ja aineettomasta käyttöomaisuudesta. Konsolidoitava pääoma ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin yrityksen liikevaihto kymmenkertaisena. Tapaukset, joissa konsolidoitava määrä on yli 40 miljardia Italian liiraa (20 miljoonaa euroa), on ilmoitettava komissiolle perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(11) Rahastosta voidaan myöntää lisäksi takuita enintään kymmenen vuoden osakkuuslainoille enintään 60 prosentin osalta pankin tai muun laitoksen antaman lainan määrästä. Takuun myöntämisestä peritään maksu, joka on 1 prosentti kyseisestä lainasummasta. Takuuta ei voida maksaa, jos yritys haetaan konkurssiin 30 kuukauden kuluessa lainan myöntämisestä. Pankki ja yritys voivat sopia lainan korosta vapaasti keskenään. Rahastosta voidaan lisäksi myöntää takuita julkisten tai yksityisten osakkuuksien hankintaan pk-yritysten pääomasta. Tämä ei kuitenkaan koske suoraan tai välillisesti valtionjohtoisten laitosten osakkuuksia. Takuun myöntämisestä perittävä maksu on 0,75 prosenttia pääomasijoituksesta, joka tehdään enintään viideksi vuodeksi.

(12) Edellä johdanto-osan 8 ja 9 kappaleessa tarkoitettujen konsolidointilainojen ja -takuiden osalta komissio huomautti menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään, ettei Italian viranomaisten toimittamista tiedoista käy ilmi, onko kyseiset tukitoimenpiteet tarkoitettu taloudellisesti terveille yrityksille vai vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen. Ensimmäisessä tapauksessa kyse olisi komission mukaan toimintatuesta, joka on kielletty maatalous-, kalastus- ja vesiviljelyalalla. Jos toimenpiteet on sitä vastoin tarkoitettu vaikeuksissa oleville yrityksille, komissio toteaa, etteivät ne täytä vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettävää valtiontukea koskevissa, vuosina 1994 ja 1997 annetuissa yhteisön suuntaviivoissa vahvistettuja edellytyksiä ([3]). Yrityksen pelastamistukea koskevien säännösten osalta komissio huomauttaa erityisesti, että suunnitellut lainat ja takuut ovat kestoltaan yli kuusi kuukautta, eikä niitä myönnetä markkinaehdoin. Rakenneuudistustukea koskevien säännösten osalta komissio huomauttaa, että tuensaajat eivät ole velvollisia esittämään rakenneuudistussuunnitelmaa, minkä perusteella kyseiset toimenpiteet saattaisivat osoittautua edellä mainittujen suuntaviivojen vastaisiksi.

([3]) EYVL C 368, 23.12.1994, s. 12 ja EYVL C 283, 19.9.1997, s. 2.

(13) Osakkuuslainojen takuut ja takuut julkisten tai yksityisten osakkuuksien hankintaan yritysten pääomasta ovat komission mukaan tukea, jos tuensaaja voi niiden kautta saada lainoja tavanomaisia markkinaehtoja edullisimmin ehdoin. Jos takuu lisäksi myönnetään vaikeuksissa olevalle yritykselle, koko takuusumma on katsottava tueksi. Jos kyseinen tuki taas myönnetään taloudellisesti terveelle yritykselle tuensaajan toteuttamien erityisten investointien rahoittamiseksi, komissio huomauttaa, että tukea voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvana vain, jos se täyttää asianomaisella alalla sovellettavat erityiset edellytykset. Terveille yrityksille myönnettyä tukea, joka ei ole sidottu tiettyihin investointeihin, pidetään toimintatukena, joka on kielletty maatalouden, kalastuksen ja vesiviljelyn alalla.

(14) Komissio kiinnittää menettelyn aloittamisesta tekemässään päätöksessä huomiota myös 20 päivänä toukokuuta 1995 tehdyn CIPE:n päätöksen 20 kohtaan, joka ilmoitettujen muutosten jälkeen kuuluu seuraavasti:

"[...] Myös julkinen holdingyhtiö RIBS SpA voi lain 662/96 mukaisesti osallistua pääomanlisäykseen yksinomaan maatalous- ja elintarvikealalla edellyttäen, että se antaa vuosittain kertomuksen toteutetuista toimista ja niiden kulusta maatalousresurssien ministeriölle, joka antaa asiasta tiedon CIPE:lle".

(15) Komissio huomauttaa, että maatalous- ja elintarvikealan julkisen holdingyhtiön RIBS SpA:n, jäljempänä 'RIBS', toteuttamiin tukitoimenpiteisiin ei myönnetty takuuta rahastosta, ja ottaa huomioon Italian viranomaisten ilmoituksen, jonka mukaan kyseiset tukitoimenpiteet, jotka toteutettiin lain nro 662/96 (varainhoitolaki 1997) 2 pykälän 132 momentin säännösten mukaisesti eli markkinaehdoin, eivät ole tukea. Komissio toteaa kuitenkin, että Italian viranomaiset eivät olleet toimittaneet kyseisistä investoinneista minkäänlaisia tietoja, vaikka sitä edellytetään valtion tekemiä pääomasijoituksia koskevassa komission tiedonannossa ([4]) ja vaikka komissio oli pyytänyt Italian viranomaisia toimittamaan sille asiaa koskevia tietoja.

III **Italian huomautukset**

(16) Italian viranomaisten toimittamissa huomautuksissa käsitellään sekä menettelyä että sisältöä koskevia seikkoja.

Menettely

(17) Italian viranomaiset huomauttavat menettelyn osalta, että yleisestä aluetukijärjestelmästä, johon sisältyy myös takuurahaston tuki tavoite 1-alueiden pk-yrityksille, oli ilmoitettu Euroopan komissiolle perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti 16 päivänä joulukuuta 1994 ja 17 ja 26 päivänä tammikuuta 1995 päivätyillä valtiovarainministeriön kirjeillä. Järjestelmä (tuki N 40/95) hyväksyttiin 1 päivänä maaliskuuta 1995 tehdyllä komission päätöksellä, josta ilmoitettiin 24 päivänä maaliskuuta 1995 päivätyllä kirjeellä SG(95) D/3693.

(18) Italian viranomaiset ilmoittivat pysyvälle edustustolle 31 päivänä toukokuuta 1995 päivätyllä kirjeellä 10 päivänä toukokuuta 1995 tehdystä CIPE:n päätöksestä, joka koski pk-yrityksille tarkoitetun rahaston toiminnan kriteereitä, soveltamissääntöjä ja menettelyjä (tuki N 662/95). Komissio ilmoitti 7 päivänä marraskuuta 1995 päivätyllä kirjeellä SG(95) D/11306, että edellä mainitun CIPE:n päätöksen määräykset liittyivät takuurahaston toiminta-alaan, joka oli jo hyväksytty 1 päivänä maaliskuuta 1995 tehdyllä päätöksellä, ja että kyseisessä päätöksessä asetettuja rajoituksia ja vaatimuksia noudatettiin.

(19) Valtiovarainministeriö ilmoitti komissiolle 28 päivänä maaliskuuta 1997 päivätyllä kirjeellä luonnoksesta CIPE:n päätökseksi rahastoon sovellettavien yksityiskohtaisten sääntöjen muuttamisesta. Komissio ilmoitti 25 päivänä elokuuta 1997 päivätyssä tiedonnannossa SG(97) D/7216, että ehdotetut muutokset liittyivät takuurahaston toiminta-alaan, joka oli jo hyväksytty 1 päivänä maaliskuuta 1995 tehdyllä päätöksellä, ja että järjestelmän soveltamisesta maatalous-, kalastus- ja vesiviljelyalalla tehtäisiin erillinen päätös.

(20) Italian viranomaiset korostavat, että järjestelmää koskevasta suunnitelmasta oli ilmoitettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja että se oli hyväksytty 1 päivänä maaliskuuta 1995 tehdyllä komission päätöksellä (ks. 17 kappale). CIPE:n 10 päivänä toukokuuta 1995 tekemässä päätöksessä, josta ilmoitettiin mainitussa 31 päivänä toukokuuta 1995 päivätyssä kirjeessä, vahvistetut soveltamissäännöt liittyivät komission mukaan jo hyväksytyn takuurahaston toiminta-alaan (7 päivänä marraskuuta 1995 päivätty kirje SG(95) D/11306). Komissio päätti lisäksi, että ehdotetut muutokset, jotka sille toimitettiin 28 päivänä maaliskuuta 1997 päivätyllä kirjeellä, sisältyvät jo hyväksyttyyn järjestelmään ja että muut soveltamissäännöt säilyvät ennallaan (25 päivänä elokuuta 1997 päivätty kirje SG(97) D/7216).

(21) Italian viranomaiset päättelivät näin ollen, että järjestelmästä oli ilmoitettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti, komissio oli sen hyväksynyt ja että komissiolle asianmukaisesti toimitettuihin myöhempiin soveltamissääntöihin ei sisältynyt minkäänlaista tukea. Niiden mukaan järjestelmä on näin ollen "voimassa oleva tukijärjestelmä" komission valtiontukea koskevien

([4]) Tiedote EY 9-1984.

menettelysääntöjen merkityksessä. Perustamissopimuksen 88 artiklan 1 kohdan mukaisesti komission on voimassa olevien tukijärjestelmien osalta ennen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn aloittamista tehtävä ehdotuksia aiheellisista toimenpiteistä. Italian viranomaiset huomauttavat, että kyseisessä tapauksessa tällaisia ehdotuksia ei ollut tehty.

Tukitoimenpiteiden sisältöä koskevia näkökohtia

(22) Italian viranomaiset täsmentävät ensiksi, että kaikki heidän huomautuksensa liittyvät yksinomaan velkojen konsolidointitoimiin eivätkä osakkuuksien hankintaan tai osakkuuslainoihin, koska rahastoa ei ollut käytetty viimeksi mainittuihin tarkoituksiin.

(23) Ne korostavat, että tuki on tarkoitettu yrityksille, jotka toimivat perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan soveltamisalaan kuuluvilla alueilla, joten siihen olisi perustamissopimuksen 92 artiklan (nykyinen 87 artikla) 3 kohdan a ja c alakohdan soveltamista aluetukiin koskevan komission tiedonannon ([5]) mukaisesti voitava soveltaa 87 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja alueita koskevaa poikkeusta.

(24) Italian viranomaiset huomauttavat, että vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi tarkoitettua valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen ([6]) soveltaminen kyseisiin tukiin ei estäisi soveltamasta hyväksyttyjä tukijärjestelmiä, joiden tarkoitus on muu kuin yritysten pelastaminen tai rakenneuudistus, esim. aluekehitys tai pk-yritysten kehittäminen, edellyttäen, että näiden järjestelmien osana pelastamiseen tai rakenneuudistukseen myönnetty tuki täyttää komission kyseisille tukijärjestelmille asettamat vaatimukset (vuoden 1997 suuntaviivojen 2.5 kohdan toinen alakohta).

(25) Italian viranomaiset esittävät järjestelmän toiminnasta seuraavia huomautuksia: laissa nro 341/95 olevassa 2 pykälässä säädetyllä takuurahastolla pyritään järkeistämään tavoite 1 -alueilla toimivien pk-yritysten rahoitusta tarjoamalla asianmukaisia lainansaantimahdollisuuksia ja ratkaisuja rakenteellisiin ongelmiin, joista kyseisten alueiden pienet yritykset kärsivät pääoman riittämättömyyden ja 1990-luvun alkupuoliskon erityisen korkeiden rahoituskustannusten vuoksi. Tavoitteena on siis poistaa Etelä-Italian tuotantorakenteen kasvun esteenä olevia pääasiallisia ongelmia myöntämällä pk-yrityksille kertasuorituksena etuja, joilla kevennetään niiden ylimääräisiä rahoituskustannuksia mutta jotka eivät ole tukea yrityksen pelastamiseen tai rakenneuudistukseen.

(26) Tämä on täysin yhdenmukaista komission 24 päivänä maaliskuuta 1995 päivätyssä kirjeessä hyväksymän tukijärjestelmän kanssa. Tässä kirjeessä vahvistetaan selkeät toimintasäännöt ja -kriteerit pk-yrityksille, jotka toimivat perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen soveltamisalueilla. Järjestelmän hyödyt ovat olleet Molisessa ja Abruzzossa (viimeksi mainitussa vuoden 1996 loppuun asti) merkittäviä, ja järjestelmää on käytetty laajalti, siten että korkotuettuihin lainoihin tarkoitetut varat on luultavasti käytetty loppuun syksyyn 1998 mennessä eli ennen alun perin vahvistettua määräaikaa, joka oli vuoden 1999 loppu.

(27) Pk-yritysten, jotka voivat saada tuettuja lainoja, on oltava pieniä yrityksiä,

— jotka ovat elinkelpoisia ja kannattavia mutta jotka kärsivät rahoituksen epätasapainosta lyhytaikaisten lainojen korkomaksujen vuoksi,

— joilla on tiettynä päivämääränä (30 päivä syyskuuta 1994) velkoja rahoituslaitoksille. Kyseessä on oltava pankkivelat (järjestelmä ei koske alihankkijoille tai factoring-yrityksille taikka palveluyrityksille kuuluvien velkojen konsolidointia),

— jotka ovat taloudellisesti terveitä eivätkä ole konkurssimenettelyssä,

— joilla on edellytykset elpymiseen riittävien rahavirtojen perusteella ja joiden rakenteelliset tunnusluvut täyttävät erikseen määritellyt perusteet,

— jotka eivät jo hyödy vastaavista eduista vaan voivat näin ollen saada määrätyksi ajanjaksoksi kertasuorituksena myönnettävää tukea, joka ei ole toimintatukea, taloudellisesti epävakaan tuotantosektorin yrityksen pelastamiseen tarkoitettua tukea eikä vaikeuksissa olevan yrityksen rakenneuudistukseen tarkoitettua tukea,

— jotka tuen myöntämisajankohtana ja sen jälkeen pystyvät osoittamaan, etteivät ne ole perintämenettelyssä,

— jotka pystyvät osoittamaan hyväksyttyä konsolidointia varten myönnettyjen korkotukien osalta, etteivät ne ole syyllistyneet vilpillisiin toimiin tai rahanpesuun.

(28) Sen lisäksi, että maatalouden, maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen, kalastuksen ja vesiviljelyn alalla toimivien pk-yritysten on oltava sijoittautuneita tavoite 1 -alueille ja täytettävä edellä mainitut edellytykset, niiden on harjoitettava toimintaa pääasiassa Etelä-Italian maataloustuotantoon erikoistuneilla alueilla (Puglia ja Campania).

(29) Tuen mahdollisia saajia ovat 41 pk-yritystä, jotka toimivat maataloudessa ja kalastusalalla ja joiden osuus on noin yksi prosentti 3 800:sta takuurahastolle 31 päivään toukokuuta mennessä esitetystä tukihakemuksesta. Marraskuusta 1997 poissuljetuilla aloilla toimivien

([5]) EYVL C 212, 12.8.1988, s. 9.
([6]) EYVL C 283, 19.9.1997, s. 2.

pk-yritysten tukihakemukset koskivat yksinomaan velkojen konsolidointia eivätkä osakkuuksien hankintaa tai osakkuuslainoja, joihin avustuksia ei ole myönnetty edes hyväksytyillä sektoreilla. Marraskuusta 1997 poissuljettujen alojen tukihakemukset koskivat yhteensä 44,686 miljardia liiraa, josta korkotuen osuus oli 5,4 miljardia liiraa ja mahdollisesti myönnettävien takuiden osuus yhteensä 24 miljardia liiraa. Mikään mainituista 41:stä poissuljettujen alojen pk-yrityksestä ei ole saanut edes tilapäisesti avustuksia tai muuta takuurahaston tukea, ja vaikka poissulkeminen peruttaisiin, mahdollisesti myönnetty tuki olisi rajoitettu.

(30) Laissa nro 341/95 olevassa 2 pykälässä säädettyjen etujen kohteena olevien 41 pk-yrityksen elinkelpoisuus on pankkien vahvistama, sillä nämä kiinnittivät erityistä huomiota hakijayritysten tilanteeseen velkojen konsolidointitoimien yhteydessä. Lisäksi hakemukset liittyvät tukeen, jota ei myönnetä automaattisesti, ja niissä otetaan huomioon, että pankki vastaa 40 prosenttista riskistä ja että rahaston takuuta ei makseta rahoituksen myöntämistä seuraavien 18 kuukauden aikana.

(31) Italian viranomaiset korostavat, että edelleen poissuljetuilla aloilla toimivat pk-yritykset ovat jo tehneet kalliita rahoitussopimuksia (pääosin ennen marraskuuta 1997) ottamalla hypoteekkilainoja, jotka ovat jo voimassa, saamatta minkäänlaista tukea ja olettaen, että mikäli poissulkeminen peruttaisiin, ne voisivat saada sovittuihin lainoihin vaihtelevaa tukea Euroopan komissiolle marraskuussa 1997 ilmoitettuja viitekorkoja alhaisemmilla koroilla.

(32) Italian viranomaiset korostavat edellä olevan perusteella tarvetta hyväksyä ja myöntää tukea erityisesti pienille yrityksille, jotka kertatuen avulla pystyvät paremmin korjaamaan rahoituksensa epätasapainon, joka viime vuosien aikana on osoittautunut erityisen kalliiksi. Hyväksymällä tuen myöntäminen erityisesti maatalouden, maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen, kalastuksen ja vesiviljelyn alalla voidaan poistaa Etelä-Italiassa toimivien yritysten ulkoisia rakenteellisia tekijöitä, jotka monessa tapauksessa vaarantavat tai estävät niiden pyrkimykset kilpailla vapaasti markkinoilla ja vääristävät näin yritysten välistä kilpailua.

(33) Italian viranomaiset korostavat lopuksi, että kyseinen aluetukijärjestelmä on saanut komission hyväksynnän ja että se sisältää ainoastaan takuurahastosta myönnettäviä tukia, jotka täyttävät komission hyväksymispäätöksessä vahvistetut edellytykset. Ne katsovat, että tukijärjestelmä on sidoksissa Pagliarini-Van Miert -sopimukseen sisältyvään ja CIPE:n päätöksen 1 kohdassa mainittuun tavoitteeseen, joka on pk-yritysten (jotka ovat joutuneet kärsimään *Cassa del Mezzogiornon* lakkauttamisesta sekä yleisestä talouden taantumasta) rahoituksen järkeistäminen ja asianmukaisten lainansaantimahdollisuuksien varmistaminen helpottamalla pankkien ja yritysten välisiä suhteita.

(34) Mitä tulee RIBS:n osuuteen järjestelmässä (ks. 14 ja 15 kappale), Italian viranomaiset ovat ilmoittaneet 11 päivänä toukokuuta 1999 päivätyssä kirjeessään, että RIBS ei ole kyseessä olevan päätöksen (joka ei vielä ole voimassa) perusteella toteuttanut minkäänlaisia toimenpiteitä takuurahaston toiminta-alalla laissa nro 341/95 olevan 2 pykälän merkityksessä. Sitä paitsi kaikista RIBS:n markkinaehtojen mukaisesti suorittamista toimista (lain nro 662/96 merkityksessä) on annettu tieto Euroopan komissiolle, joka tähän mennessä on hyväksynyt niistä yhden ja tarkastelee parhaillaan toisia. Kyseiset toimet täyttävät komission asettamat edellytykset sille, että RIBS:n lain nro 662/96 nojalla myöntämiä tukia ei pidetä valtiontukina.

IV **Arviointi**

Menettely

(35) Italian viranomaiset katsovat, että komissio on tehnyt menettelyvirheen aloittaessaan järjestelmän soveltamista maatalous- ja kalastusalalla vastustavan menettelyn. Ne vahvistavat, että ilmoitetut toimenpiteet (tuki N 249/97) koskevat ainoastaan muutoksia komission aiemmin hyväksymään tukijärjestelmään (tuet N 40/95 ja N 662/95). Kuten 21 kappaleessa mainitaan, komission menettelyn alottamista koskevassa päätöksessä esittämät seikat liittyvät jo hyväksytyn tukijärjestelmän täytäntöönpanoon, minkä vuoksi komission olisi Italian viranomaisten mukaan pitänyt ennen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn aloittamista tehdä ehdotuksia aiheellisiksi toimenpiteiksi perustamissopimuksen 88 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(36) Vaikuttaa siltä, että Italian viranomaiset vetoavat yhteisön tuomioistuimen asiassa *Italgrani* [7] antamaan tuomioon, vaikka suoraa viittausta kyseiseen tuomioon ei olekaan tehty. Tuomioistuin päätti kyseisessä asiassa, että komissio ei voi arvioida suoraan perustamissopimuksen perusteella yksittäistä tukea, joka ilmoitetaan myönnetyksi jo hyväksytyn järjestelmän mukaisesti. Sen olisi ennen minkään menettelyn aloittamista varmistettava, kuuluuko tuki yleiseen järjestelmään ja täyttääkö se mainitun järjestelmän hyväksymispäätöksessä vahvistetut edellytykset. Jos komissio ei menettelisi tällä tavoin, se voisi kunkin yksittäisen tuen arvioimisen yhteydessä muuttaa tukijärjestelmän hyväksymispäätöstä, jonka tekeminen oli puolestaan edellyttänyt perustamissopimuksen 87 artiklan mukaista tarkastelua. Tämä vaarantaisi oikeutettujen vaatimusten ja oikeusvarmuuden

[7] Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-47/91, Italian tasavalta v. komissio, 5.10.1994 antama tuomio, Kok. 1994, I, s. 4635.

periaatteet sekä jäsenvaltion että talouden toimijoiden kannalta, sillä komissio voisi näin kyseenalaistaa tukijärjestelmien hyväksymispäätöksen mukaisia yksittäisiä tukia milloin tahansa. Jos komissio tällä tavoin rajatun tarkastelun tehtyään toteaa, että yksittäinen tuki on kyseistä tukijärjestelmää koskevan hyväksymispäätöksen mukainen, tukea on pidettävä sallittuna ja näin ollen voimassa olevana tukena. Tällaisessa tapauksessa komission on ennen perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn aloittamista tehtävä asianomaiselle jäsenvaltiolle ehdotus aiheellisiksi toimenpiteiksi 88 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Jos komissio sitä vastoin toteaa, että hyväksymispäätöstä ei voida soveltaa tukeen, sitä on pidettävä uutena tukena, ja komissio voi aloittaa 88 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn.

(37) Kuten Italian viranomaisten kirjallisissa huomautuksissa korostettiin (edellä 17 ja 18 kappale), yleinen aluetukijärjestelmä, joka sisältää takuurahastosta tavoite 1-alueiden pk-yrityksille myönnettävän tuen, on hyväksytty 24 päivänä maaliskuuta 1995 päivätyllä kirjeellä SG(95) D/3693 (tuki N 40/95). Pk-yritysten takuurahaston toiminnan perusteet, soveltamissäännöt ja menettelyt on hyväksytty 7 päivänä marraskuuta 1995 päivätyllä kirjeellä SG(95) D/11306 (tuki N 662/95).

(38) Tavoite 1 -alueiden pk-yritysten takuurahaston hyväksymistä koskevissa komission päätöksissä asetetaan kuitenkin eräitä edellytyksiä. Sekä komission 24 päivänä maaliskuuta 1995 päivätyssä kirjeessä (SG(95) D/3693), jossa hyväksytään valtiontuki N 40/95, että 17 päivänä marraskuuta 1995 päivätyssä kirjeessä (SG(95) D/11306), jossa hyväksytään valtiontuki N 662/95, on lopussa seuraavanlainen kohta:

"Komissio kiinnittää lopuksi Italian viranomaisten huomiota siihen, että kyseisen järjestelmän soveltamisessa on noudatettava eri tarkoituksiin myönnettävän tuen kumuloitumista koskevia yhteisön säännöksiä sekä tietyillä teollisuuden aloilla, mukaan lukien EHTY sopimuksen kattamat alat, liikenteen, maatalouden ja kalastuksen aloilla sovellettavia säännöksiä".

(39) Edellä olevasta seuraa, että komission hyväksyntä järjestelmän soveltamiselle maatalouden ja kalastuksen alalla edellytti, että takuurahaston tuki pk-yrityksille myönnettiin kyseisellä aloilla sovellettavien yhteisön eri säännösten mukaisesti.

(40) Saatuaan Italian viranomaisten 10 päivänä huhtikuuta 1997 päivätyn kirjeen, jossa nämä ilmoittivat CIPE:n vahvistaman järjestelmän soveltamista koskevien sääntöjen muutoksista, komissio totesi, että järjestelmää saatettaisiin soveltaa maatalouden ja kalastuksen aloilla kyseisiä aloja koskevien yhteisön eri säännösten vastaisesti. Erityisesti viittaus RIBS:n asemaan tavoite 1-alueiden pk-yritysten pääomittamistoimissa, josta mainitaan ensimmäistä kertaa kyseisessä kirjeessä, herättää epäilyjä siitä, myönnetäänkö tuki kyseisille aloille asiaa koskevien sääntöjen mukaisesti. Epäilyjä vahvistavat Italian viranomaisten vastaukset komission neljään teleksiin, joissa se pyysi lisätietoja järjestelmän soveltamisesta.

(41) Komissio ei näin ollen voi hyväksyä Italian viranomaisten esittämää perustelua, jonka mukaan järjestelmä on "voimassa oleva tukijärjestelmä" valtiontukea koskevien komission menettelysääntöjen merkityksessä. Komissio katsoo, että jos tuki on myönnetty sitä koskevassa hyväksymispäätöksessä asetetun edellytyksen vastaisesti, komissio voi aloittaa välittömästi perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn tekemättä ehdotusta aiheellisiksi toimenpiteiksi 88 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Tukitoimenpiteiden sisältöä koskevia näkökohtia

(42) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Komissio katsoo, että kyseisessä tapauksessa kaikki edellytykset 87 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi täyttyvät. Komissio toteaa lisäksi, että Italian viranomaiset eivät kiistä tätä seikkaa.

(43) Tukijärjestelmän kuvauksesta ja Italian viranomaisten huomautuksista käy ilmi, että järjestelmän tarkoituksena on tarjota Italian tavoite 1 -alueiden pk-yrityksille lainansaantimahdollisuuksia pääomamarkkinoiden tavanomaisia ehtoja suotuisammin ehdoin. Tukitoimenpiteet muodostuvat takuista ja tuetuista lainoista.

Komission jäsenvaltioille 5 päivänä huhtikuuta 1989 toimittamaan kirjeeseen (SG(89) D/4328) perustuvan vakiintuneen käytännön mukaan kaikki valtion suoraan taikka tähän tarkoitukseen nimettyjen rahoituslaitosten kautta myöntämät takuut on katsottava perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluviksi. Komissio laski menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään Italian viranomaisten 27 päivänä marraskuuta 1997 päivätyssä kirjeessä antamien tietojen perusteella, että velkojen konsolidointiin tarkoitettujen lainojen takuiden nykyarvo olisi 0,2 prosenttia ([8]).

([8]) Laskutapa oli seuraava: Viitekorko oli 8,2 prosenttia. Siitä vähennettiin valtion samankestoisista lainoista maksama korko (6 prosenttia) sekä takuuosuus (2 prosenttia velkojen konsolidointiin tarkoitetuista lainoista).

Tuettujen lainojen osalta rahasto voi myöntää yrityksille korkotuen, jolla konsolidointitoimien korkoa alennetaan 4,5 prosenttia. Korkotuki voi olla enintään 40 prosenttia konsolidointisopimuksen tekohetkellä voimassa olleesta viitekorosta. Komissio laski menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään mainittujen tietojen perusteella, että tuettujen lainojen tukiekvivalentti on 12,9 prosenttia.

Komissio päätteli näin ollen, että tuen taso on kumuloituna 13,1 prosenttia ja että se voi olla jopa 100 prosenttia kun kyseessä on vaikeuksissa oleva yritys ([9]).

Italian viranomaiset toteavat kirjallisissa huomautuksissaan, että koska kansallinen viitekorko on alentunut, tuen tosiasiallinen taso lainojen ja takuiden myöntämisen ajankohtana saattaisi olla komission laskemaa tasoa alempi.

Tuen suuruutta ei näin ollen ole mahdollista laskea tarkkaan, koska se riippuu lainan myöntämishetkellä voimassa olleesta korosta sekä siihen liittyvistä edellytyksistä. Komissio päättelee siten, että tuettujen lainojen ja takuiden myöntäminen on valtiontukea 87 artiklan 1 kohdan merkityksessä. Italian viranomaiset eivät ole kiistäneet tätä päätelmää.

(44) Lisäksi järjestelmä vääristää kilpailua ja vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Italian viranomaisten toimittamien tietojen mukaan tuesta voi hyötyä 41 pk-yritystä maatalouden ja kalastuksen alalla. Vaikka maksut onkin keskeytetty siihen asti kunnes komissio tekee lopullisen päätöksensä järjestelmän soveltamisesta kyseisillä aloilla, tuen hyväksymistapauksessa velkojen konsolidointitoimien korkotuen määräksi tulisi 5,4 miljardia liiraa ja mahdollisesti myönnettävien takuiden määräksi 24 miljardia liiraa. Koska Italian viranomaiset eivät ole toimittaneet nämä päätelmät aiheettomiksi osoittavia tietoja, komissio katsoo voivansa olettaa, että ainakin jotkut kyseisistä yrityksistä toimivat aloilla, joilla yhteisön sisäisen kaupan osuus on merkittävä. Vuonna 1996 Italiaan muista jäsenvaltioista tulevan maatalous- ja elintarviketuotteiden tuonnin arvo oli 28,734 miljardia Italian liiraa ja vastaavasti viennin arvo oli 17,821 miljardia liiraa ([10]).

(45) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtiontukea koskeva kielto ei ole ehdoton. On kuitenkin selvää, ettei perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdassa määrättyjä poikkeuksia voida soveltaa tässä tapauksessa, eivätkä Italian viranomaiset ole niihin vedonneetkaan. Tuki ei ole myöskään tarkoitettu Euroopan yhteistä etua koskevan tärkeän hankkeen edistämiseen tai jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan merkityksessä eikä kulttuurin ja kulttuuriperinnön edistämiseen 87 artiklan 3 kohdan d alakohdan merkityksessä. On siis tarkasteltava, voitaisiinko kyseeseen tukitoimenpiteisiin soveltaa perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a tai c alakohdan poikkeusta.

(46) Komissio toteaa takuurahaston avulla suoritettavien velkojen konsolidointitoimien osalta ennen kaikkea, että kyseisten tukitoimenpiteiden tarkoitus ei ole uusien investointien rahoittaminen maatalouden ([11]) ja kalastuksen ([12]) alalla myönnettävää valtiontukea koskevien puitesääntöjen mukaisesti.

(47) Italian viranomaiset ovat korostaneet sitä seikkaa, ettei tuensaajana olevia pk-yrityksiä voida pitää vaikeuksissa olevina yrityksinä. Italian viranomaiset huomauttavat tässä yhteydessä, että myönnetyt takuut kattavat vain 60 prosenttia lainan määrästä ja että niitä ei voida myöntää, jos yritys haetaan konkurssiin 18 kuukauden kuluessa rahoituksen myöntämisestä. Italian viranomaisten mukaan tuensaajayritykset ovat elinkelpoisia yrityksiä, jotka pystyvät tuottamaan voittoa mutta jotka kärsivät rahoituksen epävakaisuudesta lyhytaikaisten lainojen korkomaksujen vuoksi. Komissio katsoo näiden selitysten perusteella, että kyseisiin toimenpiteisiin ei voida soveltaa vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi myönnettävää valtiontukea koskevia yhteisön suuntaviivoja ([13]). Tätä vahvistaa lisäksi se, että tuensaajat eivät ole tukea saadakseen velvollisia esittämään rakenneuudistussuunnitelmaa.

(48) Komissio mainitsi menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään, että on olemassa epäilyjä siitä, voidaanko Italian viranomaisten soveltamia toimenpiteitä pitää perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisina ottaen huomioon, etteivät ne liity investointeihin eivätkä

([9]) Ks. komission tiedonanto jäsenvaltioille perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan sekä komission direktiivin 80/723/ETY 5 artiklan soveltamisesta valtionyhtiöihin teollisuustuotannon alalla (EYVL C 307, 13.11.1993, s. 3).

([10]) *Lähde*: Maatalouspolitiikan ministeriö.

([11]) Ks. Maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen alalla tehtäviin investointeihin tarkoitettua valtiontukea koskevat puitesäännöt (EYVL C 29, 2.2.1996, s. 4).

([12]) Ks. Kalastus- ja vesiviljelyalalla myönnettävän valtiontuen tarkastelua koskevat puitesäännöt (EYVL C 100, 27.3.1997, s. 12).

([13]) Ks. alaviite 6.

vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen tai rakenneuudistukseen. Toimenpiteet vaikuttavat siten toimintatuelta, jota komissio ei voi hyväksyä perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan merkityksessä. Italian viranomaisten huomautukset vahvistavat sen, että toimenpiteiden tarkoitus on keventää tuensaajille aiheutuvia kustannuksia ja että tuensaajalta ei edellytetä minkäänlaista vastiketta, jonka voitaisiin katsoa edistävän tietyn taloudellisen toiminnanalan taikka alueen kehitystä. Ottaen huomioon yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön ([14]) komission on pääteltävä, että kyseeseen toimenpiteeseen ei voida soveltaa perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeusta.

(49) Italian viranomaiset korostavat huomautuksissaan, että tuki on tarkoitettu perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen alueiden yrityksille, joihin olisi näin ollen voitava soveltaa kyseisen määräyksen mukaista poikkeusta alueellista valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen ([15]) mukaisesti.

(50) Alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen (1998) ([16]) 6.1 kohdan mukaisesti tukihankkeita, jotka on ilmoitettu komissiolle ennen näiden suuntaviivojen tiedoksiantamista jäsenvaltioille, arvioidaan ilmoitusajankohtana voimassa olleiden perusteiden mukaisesti. Komission perustamissopimuksen 92 ([17]) artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan soveltamisesta aluetukeen vuonna 1988 antaman tiedonannon ([18]) I.6 kohdan mukaan komissio voi asianomaisten alueiden erityisten vaikeuksien perusteella poikkeuksellisesti hyväksyä kyseisellä alueilla tiettyjä toimintatukia jäljempänä olevissa luetelmakohdissa määritellyin edellytyksin. Mainitun kohdan toisessa luetelmakohdassa täsmennetään, että tuen on oltava tarkoitettu edistämään kestävää ja tasapainoista taloudellista kehitystä eikä se saa johtaa alan ylikapasiteettiin yhteisössä siten, että yhteisön tasolla syntyvä alakohtainen ongelma on vakavampi kuin alkuperäinen alueellinen ongelma. Tässä yhteydessä tarvitaan alakohtaista lähestymistapaa, ja erityisesti on noudatettava yhteisön sääntöjä, direktiivejä ja suuntaviivoja, jotka koskevat tiettyjä teollisuudenaloja (teräs-, laivanrakennus-, synteettikuitu-, tekstiili- ja vaatetusteollisuus) ja maataloutta, sekä niitä sääntöjä, jotka koskevat maataloustuotteita jalostavia tiettyjä teollisuusyrityksiä.

(51) Niillä maatalouden ja kalastuksen aloilla, jotka kattavat perustamissopimuksen liitteessä I mainittujen tuotteiden tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen, on komission vakiintunut käytäntö ollut useiden vuosien ajan kieltää toimintatuet kaikilla alueilla, myös perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan soveltamisalaan kuuluvilla alueilla. Toimintatuet saattavat luonteensa vuoksi vaikuttaa häiritsevästi yhteisten markkinajärjestelyjen mekanismeihin, joiden soveltaminen on ensisijaista perustamissopimuksen kilpailusääntöihin nähden ([19]). Tällaista lähestymistapaa on noudatettu useaan otteeseen ([20]). Komissio on tehnyt Italian ilmoittamista tukitoimenpiteistä useita lopullisia kielteisiä päätöksiä, joissa se nimenomaisesti ilmaisee, ettei maatalousalan toimintatukiin voida soveltaa perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeusta ([21]).

(52) Lisäksi maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen alalla tehtäviin investointeihin tarkoitettua valtiontukea koskevien puitesääntöjen mukaan sellaista tukea, joka ei noudata komission päätöksessä 94/173/EY vahvistettuja alakohtaisia rajoituksia, ei saa myöntää ([22]). Alakohtaisissa rajoituksissa kielletään jalostuksen ja kaupan pitämisen investoinnit sellaisilla maatalousaloilla, joilla yhteisön tasolla on ylikapasiteettia, ja päätöksessä 94/173/EY vahvistettujen edellytysten mukaisesti näitä rajoituksia sovelletaan koko yhteisön alueeseen, mukaan lukien perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaiset alueet. Olisi epäjohdonmukaista kieltää tietyllä maatalouden toiminnanalalla tehtävät investointituet mutta samalla sallia toimintatuki samaan kohteeseen, erityisesti koska komissiolla ei ole takeita siitä, ettei velkojen keventämiseksi tarkoitettuja varoja käytetä yhteismarkkinoille soveltumattomien investointien rahoittamiseen.

(53) Edellä olevan perusteella on pääteltävä, että tapa, jolla Italia aikoo myöntää korkotukea ja takuita velkojen konsolidointitoimiin maatalous- ja kalastusalan yrityksille laissa nro 341/95 2 pykälän ja kyseisen lain soveltamisen yksityiskohtaisista säännöistä 10 päivänä toukokuuta 1995 tehdyn CIPE:n päätöksen mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna, sisältää perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaista valtiontukea, johon ei voida soveltaa mitään 87 artiklan 2 ja 3 kohdassa määrätyistä poikkeuksista.

([14]) Erityisesti ensimmäisen asteen tuomioistuimen asiassa T-459/93, Siemens v. komissio, 8.6.1995 antama tuomio, Kok. 1995, s. II-1675, ja siinä mainittu oikeuskäytäntö.
([15]) Ks. alaviite 5.
([16]) EYVL C 74, 10.3.1998, s. 9.
([17]) Nykyinen 87 artikla.
([18]) Ks. alaviite 5.
([19]) Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 177/78, Pigs and Bacon, komissio v. McCarren, antama tuomio, Kok. 1979, s. 2161.
([20]) XX Kilpailupolitiikkaa koskeva kertomus (1990), 337 ja 347 kohta; XXI Kilpailupolitiikkaa koskeva kertomus (1991), 316 ja 317 kohta; XXII Kilpailupolitiikkaa koskeva kertomus (1992), 503 ja 504 kohta; XXIII Kilpailupolitiikkaa koskeva kertomus (1993), 547 ja 548 kohta; XXV Kilpailupolitiikkaa koskeva kertomus (1995), s. 238—240; XXVI Kilpailupolitiikkaa koskeva kertomus (1996), s. 251—255.
([21]) Komission päätös 95/366/EY, tehty 14 päivänä maaliskuuta 1995, Italian (Sardinia) maatalousalalla myöntämästä tuesta (EYVL L 218, 14.9.1995, s. 20). Komission päätös 97/106/EY, Sisilian aluelaissa 25/93 säädetyistä tuista (EYVL L 37, 7.2.1997, s. 11). Komission päätös 97/612/EY, tehty 16 päivänä huhtikuuta 1997, Sardinian alueen (Italia) maatalousalalla myöntämistä tuista (EYVL L 248, 11.9.1997, s. 27).
([22]) Komission päätös 94/173/EY, tehty 22 päivänä maaliskuuta 1994, maa- ja metsätaloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamista koskevien investointien valintaperusteista sekä päätöksen 90/342/ETY kumoamisesta (EYVL L 79, 23.3.1994).

(54) Koska Italian viranomaiset ovat selvittäneet, että rahastoa ei ole käytetty osakkuuslainojen tai pääomasijoitusten takaamiseen, tätä seikkaa ei ole tarpeen tarkastella yksityiskohtaisemmin tässä päätöksessä.

(55) Italian viranomaiset ovat lisäksi ilmoittaneet, että CIPE:n päätökseen ei siltä osin, kuin on kyse RIBS:n osuudesta pääomittamiseen, sisälly mahdollisuutta myöntää tukea muulla tavoin kuin lain nro 662/96 säännösten mukaisesti (ks. 15 kappale) ja että kaikista RIBS:n kyseisen lain mukaisesti suorittamista pääomittamistoimista ilmoitetaan komissiolle erikseen, joten tätä seikkaa ei ole tarpeen tarkastella yksityiskohtaisemmin tässä päätöksessä.

V **Päätelmät**

(56) Komissio katsoo, että Italian laissa nro 341/95 olevan 2 pykälän ja kyseisen lain soveltamisen yksityiskohtaisista säännöistä 10 päivänä toukokuuta 1995 tehdyn CIPE:n päätöksen, sellaisena kuin se on myöhemmin muutettuna, mukaisesti toteuttamat tukitoimenpiteet ovat säännösten vastaisia, koska Italia ei ole ottanut huomioon maatalous- ja kalastusalalla sovellettavia erityisiä sääntöjä eikä noudattanut 10 päivänä maaliskuuta 1995 tehdyssä komission päätöksessä, josta on ilmoitettu 24 päivänä maaliskuuta 1995 päivätyssä kirjeessä, vahvistettuja edellytyksiä.

(57) Koska Italian viranomaiset ovat kuitenkin vahvistaneet, että kaikki tuen myöntämistä koskevat menettelyt on keskeytetty siitä ajankohdasta alkaen, jona komissio on puuttunut asiaan, ja että mitään tukea ei ole myönnetty tätä aiemmin, tuen takaisinperintä ei ole tarpeen,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Valtiontuki, jonka Italia aikoo myöntää maatalous- ja kalastusalan yrityksille velkojen konsolidointiin 23 päivänä heinäkuuta 1995 annetun asetuksen nro 244, sellaisena kuin se on muutettuna 8 päivänä elokuuta 1995 annetulla lailla nro 341, 2 pykälän mukaisesti, ei sovellu yhteismarkkinoille eikä ETA-sopimuksen toimintaan. Tukea ei näin ollen voi panna täytäntöön.

2 artikla

Italian on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta, mitä toimenpiteitä se on toteuttanut päätöstä noudattaakseen.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 10 päivänä marraskuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen